

930311-1 [pokračování viz 930921-2]

Pro Sókrata resp. pro Platóna – jako ostatně pro řecké myslitele obecně – nepřicházelo v úvahu, že by se něco vskutku podstatného mohlo udát hic et nunc jinak než tak, že je jenom navenek exponováno to, co tu bylo odevždy. Individuálnost a jedinečnost představovaly jakousi nižší, druhořadou skutečnost, pokud nebyly chápány jako pouhé zdání.

(Berlín, 930311-1)